

ken har viljen eller evnen, og det er dér, som hr. Peter Duetoft så ganske rigtigt siger, vi primært skal bruge ressourcerne.

Arbejdstilsynet er en central aktør, og jeg vil godt kvittere meget positivt og i hvert fald meget varmt for det, som fru Charlotte Antonzen tilkendegav. Det er ikke hver dag, der er et folketingsmedlem fra Venstre, der siger, at Arbejdstilsynet skal spille en offensiv rolle. Det tror jeg faktisk aldrig jeg har hørt fra Venstres side, og det vil jeg gerne kvittere positivt for. Jeg skal også nok minde om det, når vi når frem til snoren til efteråret, hvor vi rent faktisk skal tage fat i både forenklingen, konkretiseringen og regelsaneringen, som hr. Peter Duetoft også var lidt inde på.

Jeg tror, at Arbejdstilsynet får en ny rolle. Vi skal arbejde med nye tilsynsformer, helhedsorienteret tilsyn, og udgangspunktet er selvfølgelig først og fremmest den åbne, konstruktive og positive dialog med virksomhederne og med virksomhedernes medarbejdere.

At tilsynsformen skal tilpasses den enkelte virksomheds behov og evne til at løse problemerne er indlysende klart. Vi skal ikke bruge ressourcer på de virksomheder, som både har viljen og evnen samt et meget flot sikkerhedsarbejde og meget flotte arbejdsvurderinger, og som rent faktisk gør noget.

Tilsynets ressourcer skal koncentrerer om de virksomheder, der gerne vil løse problemerne, men det skal være et spørgsmål om rådgivning og vejledning. Ressourcerne skal primært bruges på de virksomheder, som ikke har evnen og ressourcerne til det, og de skal bruges på de virksomheder, der har viljen, men ikke ressourcerne. Man er i øvrigt allerede begyndt at udvikle de nye tilsynsformer i Arbejdstilsynet.

Påbud skal fortsat kunne gives, og det skal kunne gives de steder, hvor man hverken har viljen, evnen eller lysten til overhovedet at gå ind i en åben og positiv dialog.

Jeg tror også, det er vigtigt at kigge på, om vi skal have skærpet sanktionerne, og om det fortsat skal være sådan, at en anke skal have opsættende virkning. Det er jeg ikke helt sikker på, men det er noget af det, jeg kigger på sommeren over.

Der er jo også andre arbejdsmiljøaktører end Arbejdstilsynet, ja, der er faktisk mange. Det er et system, der er blevet opbygget og udviklet i midten af 1970'erne, og der er faktisk sket ganske mange forandringer på arbejdsmarkedet siden da. Hertil kommer også den øgede foku-

sering på arbejdsmiljøarbejdet, der gør det nødvendigt, at virksomhederne har adgang til kvalificeret, effektiv og koordineret rådgivning og vejledning. For at sikre en optimal bistand til virksomhederne finder jeg det både naturligt og nødvendigt at vurdere, om der er behov for ændringer i arbejdsmiljøapparatet.

Der er et spørgsmål, som har været fremme flere gange her i dag – det har været antydet i hvert fald: Kan vi få mere ud af de samlede ressourcer? Skal vi lægge nogle flere ressourcer oveni? Vi skal begge dele. Vi skal prøve at kigge på, om det system, der blev udviklet i midten af 1970'erne, ikke med fordel kan kigges igennem og bør tunes, sådan at den faglige viden, den ekspertise og den forskningsmæssige viden, der ligger i de forskellige aktørers systemer, Arbejdstilsynet, Branchesikkerhedsrådet, Arbejdsmiljøinstituttet osv. osv., kan spille sammen på en lidt mere – kan man sige – harmonisk måde. Ikke fordi de ikke er enige, men jeg tror faktisk, at man kunne få mere ud af de ressourcer, man har.

Det er den vurdering, jeg er gået i gang med, og den vil foregå sommeren over, og derfor har jeg ikke nogen svar til dem, der har villet have meget konkrete løsninger her og nu.

Jeg er optaget af sikkerhedsarbejdet, jeg er optaget af, hvordan vi kan få sat speed på et arbejdspladsvurderingsarbejde, som netop kan være den forebyggende faktor hos de virksomheder, der gerne vil det.

Jeg er også optaget af, at vi fokuserer på de nye arbejdsmiljøproblemer, og dér vil jeg godt sige til Venstre – og også til hr. Tom Behnke, der sådan set var positivt optaget af det psykiske arbejdsmiljø – at jeg ikke mener, at man kan sige, at den ene vision er vigtigere end den anden. Jeg mener faktisk, at der på alle syv visionsområder nu skal – og det er Arbejdstilsynet gået i gang med – udarbejdes konkrete planer med mål, med midler og med tidsrammer på alle områderne, både vedrørende dødsulykker og arbejdsskader, der knytter sig til opløsningsstoffer, og det, der knytter sig til de nye områder. Jeg synes, at det psykiske arbejdsmiljø er lige så vigtigt som de arbejdsmiljøproblemer, der knytter sig til det mere fysiske arbejdsmiljø. Det ene udelukker altså ikke det andet. Der skal faktisk tages fat på begge dele.

Så vil jeg også sige, at jeg er meget enig med de ordførere, der har slået til lyd for, at der skal kigges på regelsættet med borgerøjne, med brugerøjne. Jeg tror faktisk ikke, at der er ret mange